Šis dokuments ir izveidots vienīgi dokumentācijas nolūkos, un iestādes neuzņemas nekādu atbildību par tā saturu

►**B**

PADOMES DIREKTĪVA

(1964. gada 25. februāris)

par ierobežojumu atcelšanu attiecībā uz brīvību veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvību pārapdrošināšanas un retrocesijas jomā

(64/225/EEK)

(OV P 56 , 4.4.1964, lpp. 878)

Grozīta ar:

		Oficiālais Vēstnesis		
		Nr.	Lappuse	Datums
►**A1**	Dānijas, Īrijas un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes pievienošanās akts	L 73	14	27.3.1972

▼B

PADOMES DIREKTĪVA

(1964. gada 25. februāris)

par ierobežojumu atcelšanu attiecībā uz brīvību veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvību pārapdrošināšanas un retrocesijas jomā

(64/225/EEK)

EIROPAS EKONOMIKAS KOPIENAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 54. panta 2. un 3. punktu un 63. panta 2. punktu,

ņemot vērā Vispārējo programmu ierobežojumu atcelšanai attiecībā uz brīvību veikt uzņēmējdarbību ([1]), un jo īpaši tās IV sadaļas A daļu,

ņemot vērā Vispārējo programmu ierobežojumu atcelšanai attiecībā uz pakalpojumu sniegšanas brīvību ([2]), un jo īpaši tās V sadaļas C daļu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ([3]),

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu, ([4])

tā kā vispārējās programmas paredz, ka līdz 1963. gada beigām bez izņēmuma visas pārapdrošināšanas nozares ir jāpadara liberālākas gan attiecībā uz tiesībām veikt uzņēmējdarbību, gan attiecībā uz pakalpojumu sniegšanu;

tā kā pārapdrošināšanu veic ne tikai tādi uzņēmumi, kas specializējas pārapdrošināšanā, bet arī tā sauktie jauktie uzņēmumi, kuri nodarbojas gan ar tiešo apdrošināšanu, gan ar pārapdrošināšanu, un tādēļ šīs direktīvas īstenošanai pieņemtie pasākumi būtu jāattiecina uz šo uzņēmumu darbības to daļu, kas ir saistīta ar pārapdrošināšanu un retrocesiju;

tā kā nolūkā piemērot pasākumus attiecībā uz tiesībām veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvību uzņēmējsabiedrības jāpielīdzina fiziskām personām, kas ir dalībvalstu pilsoņi, attiecinot uz tām tikai 58. pantā paredzētos nosacījumus un, vajadzības gadījumā, nosacījumu par reālu un pastāvīgu saikni ar kādas dalībvalsts ekonomiku; tā kā tādēļ nekādus papildu nosacījumus, jo īpaši nekādu speciālu saimniecisķās darbības veikšanas atļauju, kas netiek prasīta no vietējām uzņēmējsabiedrībām, nevar prasīt, lai uzņēmējsabiedrības varētu izmantot šādu pasākumu priekšrocības; tā kā šis pielīdzinājums neliedz dalībvalstīm iespēju prasīt, lai uzņēmējsabiedrības, kurām ir pamatkapitāls, to teritorijās darbotos ar nosaukumu, kas izmantots tās dalībvalsts tiesību aktos, saskaņā ar kuriem tās ir izveidotas, un darījumu dokumentos, ko šādas sabiedrības izmanto uzņēmējā dalībvalstī, norādītu parakstītā kapitāla summu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Dalībvalstis par labu fiziskām personām un uzņēmējsabiedrībām, kas minētas ierobežojumu atcelšanai attiecībā uz brīvību veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvību paredzēto vispārējo programmu I sadaļā, atceļ ierobežojumus, kas paredzēti minēto programmu III sadaļā attiecībā uz tiesībām sākt un veikt šīs direktīvas 2. pantā norādītās darbības.

2. pants

Šīs direktīvas noteikumi attiecas uz:

([1]) OV 2, 15.1.1962., 36./62. lpp.
([2]) OV 2, 15.1.1962., 32./62. lpp.
([3]) OV 33, 4.3.1963., 482./63. lpp.
([4]) OV 56, 4.4.1963., 882./64. lpp.

▼B

1. Pārapdrošināšanā un retrocesijā pašnodarbināto personu darbībām, kas iekļautas ierobežojumu atcelšanai attiecībā uz brīvību veikt uzņēmējdarbību paredzētās Vispārējās programmas I pielikuma grupā ex 630.

2. Īpašā gadījumā, kad šīs direktīvas 1. pantā paredzētās fiziskās personas un uzņēmējsabiedrības piekopj gan tiešo apdrošināšanu, gan pārapdrošināšanu un retrocesiju, šo personu darbības to daļu, kas ir saistīta ar pārapdrošināšanu un retrocesiju.

3. pants

Šīs direktīvas 1. pantu jo īpaši piemēro ierobežojumiem, kas izriet no šādiem noteikumiem:

a) attiecībā uz brīvību veikt uzņēmējdarbību:

— *Vācijas Federatīvajā Republikā*:

1) 1931. gada 6. jūnija likums (*Versicherungsaufsichtsgesetz*), 106. panta 2. punkta pēdējais teikums un 111. panta 2. punkts, kur federālajam ekonomikas ministram piešķirtas pilnvaras pēc saviem ieskatiem ārvalstu pilsoņiem izvirzīt nosacījumus darbības sākšanai apdrošināšanas jomā un aizliegt ārvalstu pilsoņiem veikt šādu darbību Federatīvās Republikas teritorijā;

2) *Gewerbeordnung*, 12. paragrāfs, un 1937. gada 30. janvāra likuma 292. pants, kur ārvalstu uzņēmējsabiedrībām paredzēta iepriekšēja atļauja;

— *Beļģijas Karalistē*:

1939. gada 16. novembra Karaļa rīkojums Nr. 62 un 1945. gada 17. decembra Ministrijas rīkojums, kur paredzēts, ka ir vajadzīga profesijas apliecība (*carte professionelle*);

— *Francijas Republikā*:

1) ar 1940. gada 8. oktobra likumu grozītais 1938. gada 12. novembra dekrēts/likums un 1939. gada 2. februāra dekrēts, kur paredzēts, ka ir vajadzīga uzņēmēja apliecība (*carte d'identité de commerçant*);

2) ar 1935. gada 30. oktobra dekrētu/likumu grozītā un papildinātā 1917. gada 15. februāra likuma 2. panta otrā daļa, kur paredzēts, ka ir vajadzīga īpaša atļauja;

— *Luksemburgas Lielhercogistē*:

1962. gada 2. jūnija likuma 19. un 21. pants (1962. gada 19. jūnija*Mémorial A No 31*);

▼A1

— *Dānijas Karalistē*:

1959. gada 23. decembra likums par nekustamā īpašuma iegādi;

▼B

b) attiecībā uz pakalpojumu sniegšanas brīvību:

— *Francijas Republikā*:

1917. gada 15. februāra likums, kas grozīts ar 1935. gada 30. oktobra dekrētu/likumu:

1) otrā daļa 1. pantā, ar ko finanšu ministram piešķir pilnvaras sagatavot sarakstu, kur iekļauti konkrēti uzņēmumi vai konkrēti valsts uzņēmumi, ar kuriem nevar slēgt pārapdrošināšanas vai retrocesijas līgumus par riskiem attiecībā uz kādu personu, īpašumu vai atbildību Francijā;

2) pēdējā daļa 1. pantā, kur aizliegts pārapdrošināšanā vai retrocesijā akceptēt riskus, ko apdrošinājuši uzņēmumi, kas paredzēti šeit iepriekš 1. punktā;

3) pirmā daļa 2. pantā, kur prasīts, lai minētajā pantā norādītās personas vārds tiktu iesniegts apstiprināšanai finanšu ministram;

— *Itālijas Republikā*:

▼B

ar 1959. gada 13. februāra dekrētu Nr. 449 apstiprinātā konsolidētā teksta 73. panta otrā daļa, ar ko rūpniecības un tirdzniecības ministram piešķir pilnvaras aizliegt pārapdrošināšanas vai retrocesijas risku nodošanu konkrētiem ārvalstu uzņēmumiem, kam Itālijā nav likumīgas pārstāvniecības;

▼A1

— *Dānijas Karalistē*:

1959. gada 23. decembra likums par nekustamā īpašuma iegādi.

▼B

4. pants

Dalībvalstis paredz pasākumus, kas vajadzīgi šīs direktīvas prasību izpildei, sešu mēnešu laikā pēc tās izziņošanas un par to tūlīt informē Komisiju.

5. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.